

[Minister Viggo Starcke.]

manuskript til. Jeg har bemærket, at det ærede medlem hr. Aksel Møller i går påstod, at han havde set, at jeg havde manuskript til fjernsynsdiskussionen den 13. maj. Det er muligt, at det ærede medlem opmærksomt har fulgt med, i, hvad der var på det lille bord, jeg sad ved, og jeg vil gerne oplyse det ærede medlem om, at de papirer, jeg sad med dér, indeholdt korte notater af, hvad de andre talere havde sagt, noget, som jeg skulle bruge, da jeg kom til som taler langt nede i talerlisten. Desuden havde jeg på papiret optegnet forskellige udtalelser af politisk betydning, bl. a. en række interessante udtalelser af det ærede medlem hr. Aksel Møller, og jeg kan oplyse, at jeg har Nunga-Punga-bogen med.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Jeg går ud fra, at vi nu er nået så vidt, at de manuskripter, som hidtil ikke har kunnet offentliggøres, kan blive stillet til rådighed af den højtærede minister, således at man kan få et grundlag for den betragtning og den undskyldning, som han i dag fremsatte.

Jeg har den gengivelse, som Dagens Nyheder optrykte den 10. juli af den højtærede ministers tale aftenen før valget. Af denne fremgår det med al ønskelig tydelighed, at det, det daværende ærede medlem ville, var at forskrække befolkningen, advare befolkningen mod de gamle partier. Det er hele tonen og ånden i det. Det nåede et maksimum, et crescendo, da den højtærede minister talte om, at angsten sidder i stuen ved siden af. Så stærkt blev det sagt. Det er derfor lige godt et stift stykke, at vi i det høje ting nu skal høre, at retsforbundet klart indså nødvendigheden af, at der blev lagt skatter på befolkningen, og selv var villig til at bidrage dertil. Det er det, der er det afgørende, det er dér, drejningen i argumentationen nu finder sted. Før var det klart, at en ordentlig omgang skatter kunne vi vente os — det sagde det daværende ærede medlem, fordi han ikke havde fantasi til at forestille sig, at han skulle have noget med regeringen at gøre. Uanset om det blev venstre eller konservative, eller hvem det i øvrigt blev, kunne vi vente os en ordentlig omgang skatter! Det var meningen.

Jeg beder den højtærede minister om dog nu at holde op med at prøve på at bilde den danske befolkning noget ind, der er så fjernt fra virkeligheden som det, han har forsøgt at bilde den ind her i dag.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg blander mig i denne debat, fordi jeg synes, der skal være grænser for, hvad der er tilladeligt i denne sal, i særdeleshed fra en ministers side. Jeg deltog selv i radiodebatten den 13. maj. Jeg husker ganske tydeligt, at det daværende ærede medlem hr. Viggo Starckes tale var en tale imod skatter og en tale, der gav tilhørerne indtrykket af, at retsforbundet ville modsætte sig skatter, ville lette skattebyrden. Jeg havde ikke nogen helt præcis erindring om det, før jeg hørte stålbandsoptagelsen blive kørt i Studenterforeningen i Århus, men dér blev jeg noget overrasket af denne optagelse, at den højtærede minister den 13. maj så kraftigt havde udtalt sig mod skatter og mod skatteplyndring. Nu hævder den højtærede minister, at han intet manuskript havde. Jeg vil sige dertil, at det kan man tro, som man vil, men den højtærede minister har forhindret, at det pågældende stålband blev stillet til offentlighedens rådighed. Hvis han vil dokumentere, at han den 13. maj talte for højere skatter, så kunne han jo sørge for, at stålbandet bliver stillet til offentlighedens rådighed.

Endelig: forud for valget var plakatsøjlerne og plakattavlerne her i København overklistret med store gule plakater, hvorpå der stod: „Starcke siger: Tekstil er tøj, men tekstilskat er utøj.“ Man kunne formentlig deraf kun få det indtryk, at den højtærede minister ville gå ind for tekstilskattens ophævelse. Han har stemt for dens forlængelse.

Minister Viggo Starcke: Det var nu ikke retsforbundet, der gennemførte tekstiltolden. Jeg tror, det ærede medlem hr. Aksel Møller har en større andel i dens gennemførelse, end vi havde. (*Aksel Møller:* Det er ikke det, det drejer sig om!). Jo, det drejer sig om gerningsmanden, som bliver ved med at kredse om gerningsstedet. En ting